

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Slănină Maria,
în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către
Întreprinderea Municipală „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” împotriva Mariei
Slănină, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care
s-a respins apelul declarat de către Slănină Maria și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 mai 2016, de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 25 noiembrie 2015, Întreprinderea Municipală „Regia Comunal-Locativă
Ciorescu” (în continuare ÎM „RCL – Ciorescu”) a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Mariei Slănină, privind încasarea sumei și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii ÎM „RCL – Ciorescu” a invocat că, pârâta în calitate de
locatar, a acumulat până la 01 noiembrie 2015, datorii la plata serviciilor comunale
în mărime de 6 113,50 lei, fapt confirmat prin extrasul din Registrul de calcul și
achități la serviciile comunale.

Astfel, conform pct.8 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și
achitare a serviciilor locative, comunale și ne-comunale pentru fondul locativ,
contorizarea apartamentelor și condițiilor deconectării acestora de la/reconectării la
sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191
din 19 februarie 2002, proprietarii apartamentelor și încăperilor locuibile în cămine
achită plata pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative în baza tarifului,
care include toate cheltuielile pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ,
întreținerea locurilor de uz comun, amenajarea și salubritate terenurilor aferente.

Proprietarul, locatarul încăperilor nelocuibile din blocul locativ achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, amenajarea și salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ.

Menționează reclamantul că, la 22 octombrie 2015 s-a adresat pârâtului cu somație, solicitând încasarea sumei de 6 050, 68 lei, concomitent înștiințându-l despre eventuala adresare în instanța de judecată cu acțiune, privind încasarea datoriei, dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Reclamantul și-a întemeiat prezenta acțiune în baza art. 512, 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1), (2) și (3) și 617 alin. (2) Cod civil.

Solicită ÎM „RCL - Ciorescu”, încasarea de la Slănină Maria datoria în sumă de 6 113,50 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 mai 2016, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” către Slănină Maria, privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată și s-a încasat de la Slănină Maria în beneficiul ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” datoria la serviciile comunale pentru perioada de până la 01 noiembrie 2015 în mărime de 4 762,72 lei și cheltuielile de judecată, compusă din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 270 lei.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 14 decembrie 2016, a respins apelul declarat de către Slănină Maria și a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 mai 2016.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 24 martie 2017, Slănină Maria a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de încasare a datoriilor de până la 01 februarie 2006 în sumă de 3 992,68 lei să fie respinsă ca tardivă, iar în rest, neîntemeiată.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel, precum și interpretarea eronată a normelor de drept și aplicarea unei legi care nu trebuia aplicată.

De asemenea, indică că, conform pct.18 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19.02.2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

În plus, specifică recurenta că, în temeiul art.267 alin.(1) și 272 Cod civil este îndreptățită să invoce aplicarea termenului de prescripție la suma de 3 992,68 lei pe

care nu o recunoaște, în partea acesteia solicitând aplicarea termenului de prescripție extinctivă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 27 ianuarie 2017 (f.d. 70) și recepționată de recurent la 02 februarie 2017 (f.d. 73-verso-74), astfel recursul declarat la 24 martie 2017, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Slănină Maria, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Slănină Maria este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de către recurenta Slănină Maria în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Slănină Maria, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Slănină Maria, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari